

Vedanta – kortversjon introduksjon(23 sider)

Innholdsregister:

Vedanta er ikke en teori eller en praksis.....	side 1
Er Vedanta bare en teori som skal realiseres gjennom personlig erfaring?.....	side 2
Kunnskapen om hvem du er, er mer subtil enn intellektet og sinnet	side 4
Vedanta er ikke et akademisk studie.....	side 4
Advaita Vedanta – filosofi eller ikke-filosofi.....	side 5
Du er allerede Selvet.....	side 5
Omdanne intellektuell kunnskap til stødig overbevisning.....	side 5
Vedanta Må Bli Verifisert av Deg.....	side 6
Vedanta er et Ordspeil.....	side 6
Bevissthet er Speilet.....	side 8
Speil-Metaforen er en god start Å begynne i Selvgransking.....	side 9
Vedanta som et Reflekterende Speil.....	side 9
Utdrag fra Panchadasi av Vidyaranya.....	side 10
Vedanta for Nybegynnere – Introduksjon.....	side 11
Ny Til Ikke-Dualitet?.....	side 11
Hvordan Undervise det Grunnleggende i Vedanta.....	side 12
Tattva Bodhah – Kunnskap om Sannhet og Virkelighet.....	side 13
Kort sammendrag om Tattva Bodhah-undervisningen.....	side 13
Innledning til de fire-foldige kvalifikasjonene.....	side 13
Gransking inn i Selvet.....	side 14
Individet.....	side 14
Hva er de Tre Legemer?.....	side 14
Hva er det Grove Legemet?.....	side 14
Hva er det Subtile Legemet?.....	side 15
Hva er Sinnet?.....	side 15
Hva er Årsaks(kausale) Legemet?.....	side 15
Erfaring av Lykksalighet.....	side 15
Hva er de Fem Slirene?.....	side 15
De Tre Eksistenstilstander.....	side 15
Hva er Våkentilstanden?.....	side 15
Hva er Drømmetilstanden?.....	side 16
Hva er Dyp Søvnstilstanden?.....	side 16
Selvet.....	side 16
Selvets Natur.....	side 16
Universet.....	side 16
Hva er Universet og hvordan utvikler det seg?.....	side 16
Maya.....	side 16
Hva er Gud..(Det Totale Sinnet).....	side 16
Prakriti – Den Subtile Årsaken av Materie og Energi.....	side 17
To Skapelsesteorier.....	side 18
Hva er en Selvrealisert person?.....	side 19
Hva slags kunnskap er Selvkunnskap.....	side 19
Hva er Karma?.....	side 19
Hva er Vedanta?.....	side 19
Vedanta og paradokser eller motsetninger.....	side 22
Hvorfor studere og forplikte seg til Vedanta?.....	side 23

VEDANTAUNDERVISNING OG METODIKK

«Selvrealisering er hvor arbeidet av selvgransking begynner. «

VEDANTA ER IKKE EN TEORI ELLER EN PRAKSIS

Vedanta er selvkunnskap. Det er kunnskapen som avslører hvem du er. Men det er heller ikke en teori eller en praksis. Det er bare ren kunnskap, slik som at dette jeg skriver på er en pc. Det er ikke noe du trenger å gjøre noe med. Du trenger bare å vite hva det er.

Hvem vi er kan aldri være en teori, men vi bruker ord for å kommunisere:

«Vedanta tjener som et speil, som avslører vår sanne natur. Øynene kan ikke se seg selv, slik at for å se våre øyne må vi se inn i et speil. På samme måte tjener Vedanta-undervisningen som et speil som gjør oss i stand til å se vår sanne natur». -Vedanta Den Store Sammenhengen – Swami Paramarthananda

Alle objekter, hvorvidt de er subtile som tanker og følelser eller grove som et fjell eller kroppen er reflektert bevissthet. De er bildet i speilet, som er et reflekterende medium. Det reflekterende mediumet er Eksistensfeltet, som også blir kalt for Isvara (Det Totale Sinnet), Maya eller den tilsynelatende virkeligheten. En refleksjon kjenner ikke seg selv. Kjenner refleksjonen i speilet deg? Nei, men du vet det. Slik er det med bevissthet, som ser bare seg selv, fordi det er bare bevissthet, som kjenner alt til å være selv. Alle objekter eksisterer på grunn av bevissthet, men bevissthet er ikke avhengig av noe for å eksistere, slik som havet og bølgen er avhengig av vann, men vann er fri for bølgen og havet.

Bevissthet trenger ikke noe til å ha kjennskap til seg selv, den er selvstrålende og eksisterer alltid. Den kjenner alltid seg selv og krever ikke objekter til å gjøre det. Når Maya viser seg, viser objekter seg og det er tilsynelatende noe for bevissthet å være bevisst på. Men fordi det er bare et prinsipp, fordi virkelighet er ikke-dualitet, for bevissthet er det ingen objekter. Dualitet er enkelt og greit overlapping oppå ikke-dualitet når Maya, kraften i bevissthet til å villede viser seg. Dualitet er tilsynelatende virkelig, slik som luftspeiling i ørken gir illusjonen av vann.

Ord er viktig iforbindelse med å fjerne ignoranse om hvem vi er og når det er fjernet så er det ikke noe tvil om hvem vi er, som også er direkte kunnskap: ***"Jeg er alltid tilstedeværende, ikke-erfarende vitne, ikke-dualistisk, fullstendig, hel, komplett, grenseløs bevissthet /selv /lykksalighet /Ubetinget kjærlighet"***.

Vedanta viser oss at vi er ikke en teori, som skal praktiseres. Vi erfarer alltid oss selv (subjekt) og det er ikke en spesiell erfaring, som kan vise hvem man er. Bare forståelse gjør det.

Vedanta er en radikal lære, fordi den går imot alt det vi erfarer og oppfatter gjennom vårt persepsjonsverktøy, som bare viser en refleksjon av det vi egentlig er eller hva virkeligheten er. Vedantas metodikk viser oss når vi gransker nøye og møysommelig at vi er ikke hva vi erfarer og oppfatter i denne verden. Det vi erfarer er tilsynelatende virkelig. Dette her er en viktig del av grunnmuren i tradisjonell Vedanta Sampradaya. Den er jo tydelig på dette at det ikke er en filosofi eller teori.

Skal man følge Advaita Vedanta - tradisjonell sampradaya må man legge alle sine egne synsinger, meninger, opplevelser og trossystemer tilside og la vedanta jobbe igjennom en på deres premisser. Det er ikke lett å gjøre for mange. Det er forståelig.

Er Vedanta bare en teori som skal realiseres gjennom personlig erfaring?

Det er oppfatninger i flere Vedanta sirkler, som en trenger å undersøke nøye og motbevis siden dens implikasjoner er veldig grunnleggende. De hevder at selv om Vedantatekstene er et kunnskapsmiddel, er de bare teoretiske. De må bli gyldig gjennom en direkte personlig mystisk erfaring av en spesiell bevissthetstilstand, hvor vi kan verifisere visjonen utfoldet av Vedanta.

De hevder at spesielle erfaringer er krevd til å konvertere den teoretiske kunnskapen inn i virkelighet og er basert på følgende:

1) Siden absolutt virkelighet ikke er tilgjengelig gjennom persepsjon eller slutninger, kan en bare få tilgang til den via noen spesielle erfaringer. Derfor, avslører Vedanta som et kunnskapsmiddel bare en

teori, som trenger å bli realisert eller validert via direkte erfaring.

2) Som vitenskap inkluderer empiriske eksperimenter til å verifisere noe av dens teorier med referanse til den fysiske virkeligheten eller biologiske verden, på samme måte kan den absolutte virkeligheten bli verifisert gjennom en individuell erfaring.

3) Generasjoner av yogier, tantramestre, og mystikere har snakket om erfaringer og antydte teknikker og metoder til å realisere disse erfaringene.

4) Tekstene eller guruene bare antyder deg noen metoder, men tilslutt er det du som skal verifisere sannheten. Innholdet er at ens personlige erfaringer alene har det siste ordet. Det er ikke nødvendighet å stole på noen autoriteter eller guruer.

5) En kraftfull og ekstraordinær erfaring er nødvendig for å riste av oss fra våre oppfatninger om virkelighet. Uten den, vil bare vår forståelse forbli teoretisk eller intellektuell. For å motbevise disse fem oppfatningene overfor må vi først forstå at enhver erfaring er ikke et kunnskapsmiddel og kunnskapen er omtrent som tolkningen du gir den. Til enhver erfaring trenger du et gyldig kunnskapsmiddel for å forstå den korrekt, fordi ellers vil den ikke gjøre deg mer vis.

Vedanta er ikke en teori og du er tilgjengelig hele tiden. Kunnskapen gitt av Vedanta er direkte og umiddelbar kunnskap, siden den snakker om den virkelige naturen av «Jeget».

Dessuten skal enhver direkte kunnskap være forstått og ikke praktisert. For eksempel når øynene avslører former og farger, når du opererer med selvkunnskapsmiddel, som er dine øyne, er det en teori eller praksis? Det er ingen av dem. Det er umiddelbar kunnskap. På samme måte når sannheten av subjektet og objektene er avslørt til å være en ikke-dualistisk bevissthet av Vedanta, er forskjellene forstått til å være mithya eller tilsynelatende. For å forstå individets kropp-sinn sansekomplekset og objektene som mithya, trenger en bare å granske inn i deres virkelighet. En trenger ikke å avklare dem midlertidig og fysisk i en spesiell erfaring.

Vi mangler ikke erfaring for å forstå virkeligheter. Ikke-dualitet blir sett på som innholdet av alle erfaringer her og nå selv i den våkne tilstanden. Subjekt/ objekt-splittelsen er erfart av meg og er forstått som tilsynelatende virkelig her og nå når læreren peker den ut til meg, ved å bruke kunnskapsmiddelet som er Vedanta. Hver erfaring er inni bevissthet, det uforanderlige innholdet av alle erfaringer, inkludert den spesielle erfaringen av samadhi, som stopper sinnsaktiviteter for en periode. Faktumet er at vi erfarer ikke-dualistisk bevissthet hele tiden uten å vite det, som Jeg ser, snakker, leser, snakker. Det er et uforanderlig element i alle, som er sannheten av den som ser, leser, tankene som viser seg i sinnet mitt. Derfor trenger vi ikke mer erfaring eller vente på en spesiell erfaring til å forstå virkeligheten, som er innholdet av alle våre erfaringer.

Til slutt varer ikke-dualitetserfaring som beskrevet, for en begrenset tid, noen minutter eller en time. Det betyr at en erfarer en sinnsabsorpsjon for begrenset tid, som en tar for å være ikke-dualitet. Og etterpå, når en igjen tenker konkluderer en at det er dualitet. For å ha et absorbert og stille sinn for en stund er høyt verdsatt, fordi en nyter en spesifikk fred og ro. Men problemet er at en tar det som ikke-dualitet. Hvis det er gjort, blir ens forpliktelse til å repetere denne erfaringen gjennom meditasjon, spesifikke puste teknikker eller andre teknikker og verktøy. Verden som tar en bort fra ikke-dualitet blir en plagekilde. Hva en trenger å forstå er at ikke-dualitet er min forståelse av virkelighetens natur og ikke fravær av tanker.

For å konkludere feilaktige oppfatninger om virkelighet kan bli korrigert bare ved å undersøke dem og tilbakevise dem, å bevise at de er feil, ved å ikke ha en intens erfaring til å riste dem. Jeg kan ha en intens subjektiv fryktserfaring av en tyv i mørket og det kan bare bli tilbakevist bare av forståelse, som er en projeksjon og at en ser at tyven jeg så var bare en skygge. Hvis intense erfaringer leder til virkelighetsforståelse, ville alle mennesker, som tok LSD o.l. være vismenn.

«Vedanta er verken en teori eller en praksis. Det er et kunnskapsmiddel for å vite om sannheten om deg selv» -Swami Dayananda

«Alle former av kunnskap skjer i intellektet. Det finnes ikke en intellektuell kunnskap. Det kan være to kunnskapstyper: En er direkte og den andre er indirekte. Når selvet(atma) er uforanderlig tilstedeværende, kan kunnskapen av selvet bare være direkte». -Teaching Tradition of Advaita Vedanta av Swami Dayananda

Kunnskapen om hvem du er, er mer subtil enn intellektet og sinnet

Vedanta-elev: Det er bare en stødig forståelse av hvem du er av ditt sinn? Når du sier at du realiserer hvem du er, sier du alltid at det er en forståelse, som fjerner all ignoranse, slik at det er sinnet som endelig forstår hvem du er?

Vedanta-lærer: Ja og nei. Ja, fordi det er stødig fjerning av alle misoppfattelser og tvil om deg selv i sinnet ditt.

Nei, fordi ditt sinn vil ikke forstå det. **Kunnskapen om hvem du er, er mer subtil enn intellektet og sinnet. Slik at sinnet eller intellektet kan ikke forstå det, men all ignoranse av misoppfattelser kan bli fjernet. Hvem du er blir tydelig når alle misoppfattelser og misforståelser er fjernet siden du egentlig vet hvem du er allerede, fordi du er med deg selv hele tiden.**

Med en gang denne kunnskapen opererer gjennom ditt intellekt og sinn uten noen misoppfattelser, lidelser som er basert på begrensede ideer om deg selv vil stoppe. Et eksempel: La oss si at du tror du trenger kjærlighet fra noen for å være lykkelig. Hvis du finner ut at kilden av all kjærlighet egentlig er deg selv, vil du ikke trenge kjærlighet igjen fra noen til å føle deg lykkelig og fullstendig.

Vedanta er ikke et akademisk studie

Vedanta lærer: Nididhyasana er å bli kvitt Vedanta som et kunnskapsmiddel. Hvis du er Selvet, trenger du ikke det. Undervisningen burde ikke fylle intellektet. Den bør tømme det. Kanskje du prøver å huske alle undervisningene. Undervisningene spiser opp urenheter. Du kan ikke lese deg til moksa(frigjøring), fordi Vedanta er ikke et akademisk studie. Det er en dynamisk, pågående, alltid-tilstedeværende gransking inn i sinnet ditt, holder din oppmerksomhet på hvem du virkelig er hele tiden. Den filtrerer alt du tenker og føler gjennom tanken *«Jeg er hel og fullstendig eksistens / bevissthet»*. Mennesker leser fordi de er ignorante og realiserer ikke at ignoransen er veldig intelligent og får deg til å mistolke og huske tolkete betydninger, ikke kunnskapen som er utfoldet av en lærer. Vedanta er en muntlig tradisjon, en shabda pramanam – kunnskapsmiddel via lyd.

Første Vedanta-trinnet er å lytte, ikke lese. Å bli en Vedanta Computer tenker ikke. De memorerer. Når jeg sier at det er bare en aggressiv spøk ment som å skremme de intellektuelle, som ønsker å utfordre en lærer. En lærer er som en computer i den grad at han/ hun har kjennskap til alle undervisninger fra alle vinkler, men ikke fordi læreren ønsker å gjøre det. Siden undervisningen har fjernet lærerens ignoranse, kom lykkosalighet sammen med undervisningsminnet. Alt det var Det Totale Sinnet.

Og når jeg underviser, er det ikke jeg som underviser. Det er Det Totale Sinnet, som gjør erindringen. Jeg påkaller Det Totale Sinnet og Det Totale Sinnet tar over, og det bare flyter som det skal. Det overrasker selv meg. Når du lytter(sravana), trenger du å se bort fra lærerens kropp og anta at ordene kommer fra Selvet. Hvis de ikke gir noe mening, kommer de fra individet sitt sinn. De er tolket. Skriftene er ikke ment til å bli tolket av en student. De er ment til å bli hørt. Hvis du ikke er tilpasset når du lytter, lytter du gjennom filteret av din egne tendenser og vaner. Du kan tenke om hva du virkelig er og takle sinnet fra den plattformen.

Vedanta elev: Hvordan anvender vi vår frie vilje til våre tanker?

Vedanta lærer: Ved å endre dine tanker. Hele Vedanta-undervisningen handler om å endre måten du tror om deg selv, verden og Det Totale Sinnet (Isvara). De fleste mennesker tror at deres tanker er inngravert i granitt, slik at de føler seg som offer for deres sinn. Men det er ingen grunn, bortsett fra vane, med andre ord vasanaer, hvorfor du ikke kan bevisst introdusere forskjellige tanker. Husk, livet ditt er bare tanker. Bevissthet pluss en tanke er en erfaring. Bevissthet minus en tanke er bevissthet. Hvis du fjerner, ikke benekter, tankene, som er en unik tenkemåte – med kunnskapen «Jeg er hel og fullstendig bevissthet», hviler du som bevissthet, deg selv, som er tanke-fri.

Advaita Vedanta – filosofi eller ikke-filosofi

Noen Advaita Vedantalærere bruker dog betegnelsen filosofi på deres undervisning. Og når en undersøker ordet filosofi, har den to betydninger:

- 1) Tro (eller trossystemer) akseptert som med sikkerhet av noen grupper eller skoler. Denne definisjonen er ikke berettiget for Vedanta.
- 2) Den rasjonelle undersøkelsen av spørsmål om eksistens, kunnskap og etikk. Dette er berettiget fullstendig for Vedantisk litteratur.

Derav kan Vedanta bli kalt for filosofi, men bare hvis ordet er først definert som i punkt 2, slik at den som lytter ikke tolker det som er vanlig å se filosofi, som punkt 2.

Du er allerede Selvet

Vedanta er ikke erfaringsbasert, fordi du er allerede Selvet. Den eneste tingen du erfarer er ditt Selv. Selvet er bevissthetslyset. Enhver opplysthet som begynner vil slutte. Det er et ignoranseproblem, ikke et erfaringsproblem. Vedanta er ikke en teori, som trengs å bli praktisert. Hva kan du gjøre for å erfare deg Selv? Vedanta er et kunnskapsmiddel som fjerner ignoranse av Selvet. Det er som med øynene. Hvis dine øyne er lukket, trenger du ikke å se treet foran deg. Hvis du åpner dem, ser du treet. Med en gang du har sett treet, trenger du ikke å fortsette å se på det gang på gang slik at du kan vite hva det er. Slik at dine øyne er ikke lengre nødvendig.

Vedanta er ikke lengre nødvendig når du vet hvem du er. De kan se på andre ting. Å forstå tydelig skille mellom kunnskap og erfaring er viktig her.

Brahman og atma er navn for ditt Selv, ren bevissthet. I Sanskrit er de synonyme for chaitanya, som betyr bevissthet eller oppmerksomhet. Brahman og atman er det samme. Shankara sier, «Jivo brahmaiva na parah». Det betyr at bevissthet viser seg som et begrenset individ(jivaatma) og er ikke-forskjellig fra Brahman, bevisstheten i alt. Det er bare en eksistens/bevissthet slik at alle er det og du erfarer det hele tiden. Upanishadene sier at det er bare bevissthet/ eksistens. Du kan ikke få det du allerede har ved å gjøre noe. Du kan sette pris på faktumet at du har det. Du er ikke forskjellig fra Buddha og så videre.

Vedanta er det store bildet og opplysthet er for sinnet. Sinnet står ikke i veien for selvet. Dets ignoranse av selvet og dets manglende forståelse av dets forhold med selvet holder den borte fra frihet. Problemet er ikke å fjerne sinnet. Ignoranse er problemet. Selvet er allerede fri. Sinnet trenger å bli løsrevet fra dens begrensede konsepter slik at den kan nyte frihet. Det er et verdifullt instrument og også en del av løsningen. Når det er eksponert til Vedantaundervisningene på en forpliktet måte, kan det fri seg selv.

Karma yoga er essensiell for alle som søker etter opplysthet. Det er middelet for å oppnå et klart,modent og rolig sinn slik at den kan forstå dets natur og bevare kunnskapen av hva som virkelig er. Det er det mest kraftfulle verktøyet, fordi den gjør hverdagen din til en opplysthetsvei. Den ødelegger den spirituelle/ verdslige dualiteten.

Omdanne intellektuell kunnskap til stødig overbevisning

Intellektuell kunnskap må bli omdannet til stødig overbevisning. Inntil kunnskapen er fullt ut integrert, vil sinnet fortsette å identifisere seg med alle dets gamle ignoransemønstre. Det kan være at de fortsatt jakter på berømmelse, penger, sex, dop med mer.

Når kunnskapen er ordentlig assimilert av sinnet, er resultatet fullstendig tilfredsstillende. Du mister trangen til å søke lykke i verdenen (som er røttene av samsara), fordi du endelig vet at lykksaligheten av fullstendig tilfredsstillende er deg.

Mange mennesker er for late og erfaringsultne til å gjøre det nødvendige arbeidet til å virkelig assimilere kunnskapen, og det er ikke lett å få til. Som et resultat, er kunnskapen bare delvis assimilert og dette leder til konflikt i deg, fordi på den ene siden tror de at det er allerede det hele og fullstendig, men på den andre siden de blir ledet rundt av deres vasanaer, fordi de samtidig føler seg ufullstendig. Kunnskap (jnana) må bli omdannet til overbevisning (vijnana), ellers vil ikke undervisningen rett og slett føre til frigjøring (moksa).

Vedanta Må Bli Verifisert av Deg

Vedanta er et kunnskapsmiddel, som ikke er tilgjengelig til direkte persepsjon og persepsjonbasert slutning. Vedanta er ikke en filosofi. Den er ikke oppfunnet av mennesker og er ikke en samling av mennesker sine antakelser om livets mening eller virkelighetens natur.

Vedanta er en åpenbart visdom «sett» av rishiene (seere) i dype meditasjonstilstander eller kontemplasjoner. Senere har det blitt undersøkt i over tusener av år slik at alt som gjenstår er den essensielle sannheten åpenbart gjennom forskjellige erfaringer. Derfor er Vedanta en systematisk analyse av ens egne ugranskete erfaring, som fjerner feilaktige oppfatninger en har om erfaringen og avslører den underliggende virkelighet av alle erfaringer, som er grenseløs bevissthet.

I den forbindelse er Vedanta en vitenskap. Den er ikke om den materielle verden, men essensen av bevissthet, som støtter alle objektive fenomener. Det er en vitenskap i den forstand at den er basert på grundig granskning, logiske analyser og dens avsløringer er gjentatt verifiserbare. Hvis undervisningene er utfoldet skikkelig for en kvalifisert student, vil studenten alltid se (med andre ord forstå) eksakt de samme tingene, som rishiene eller opplyste vesener har sett gjennom tidsaldre siden tidenes morgen. Deretter vil studenten ikke måtte tro på noe. Han vil ha «sett»/ forstått sannheten for han selv. Selv-kunnskap vil automatisk fjerne ignoranse, og dessuten vil den fortsette å oppnå det selv etter noen transcenderende erfaringer eller åpenbaringer har forsvunnet.

Vedanta er et Ordspeil

Hvorfor er ord er så viktig i å avsløre hva/ hvem vi er essensmessig? Og hvorfor kan ord fjerne ignoranse av vår sanne natur? Ord fungerer som ordspeil i Vedanta. Vi kan ikke erfare vår essens - vår natur - men ord kan fungere som underforstått betydning av hvem vi er - speil eller refleksjon av hva som skjer. Og granske, reflektere og analysere nøye bak ordenes betydning. Å ha samme ordforråd er jo viktig i Vedanta.

Når mine øyne ikke kan se og når jeg ønsker å se mine egne øyne så kreves et speil. På samme måte så kreves det et finere speil, som vil vise min sanne natur til meg selv. Dette vidunderlige speilet er Sabda pramanam (kunnskapsmiddel) eller upanishadiske(veda skriftenes) ord. Vedanta tjener altså som et speil som åpenbarer din sanne natur.

Det er muntlig speil eller blir kalt for et ordspeil. Skriftene (sastram) lover at de kan vise oss den indre naturen. Du bruker speil og ser(forstår). Jeg forteller deg at hvis du ser speilet så ser du fjeset ditt. Med mindre du bruker det hvordan vil du vite det? Du vil bruke speilet og du vil gjenoppdage din indre natur.

Ord er veldig viktig. Vedanta handler om ord, fordi de er et verktøy som bærer med seg ideer. Når en lærer jobber med noen spirituelt, så er det første de gjør å sette opp et felles ordforråd. Det kan skje at etter en time inn i en satsang kan en person forstå hva læreren mente med kunnskap. Når studenten

fikk betydningen så tilføyde det en hel ny dimensjon til studenten sitt sadhana (arbeide), som er et kritisk nivå, som får overgangen fra erfaring og handlingsord til identitetsord.

Vedanta er et utmerket kunnskapsmiddel, fordi den bruker Sanskrit (gammel indisk) ord som har spesifikke betydninger, som betegner fysiske, psykologiske og spirituelle fakta. Det er ikke mange ord å lære, kanskje førti eller femti, men med en gang de er forstått så kan en gå veldig langt med dem. De kan ta deg rett inn i tausheten/ stillheten.

Selv eller Jeg er et godt ord. Opplysthet er enkelt og greit å ha kjennskap til betydningen av «Jeg», når du sier eller tenker det. Når du sier det og ditt konsept er at «Jeg» er begrenset, utilstrekkelig og ufullstendig så samsvarer ikke din forståelse av ordet til hva det refererer som. Vedanta får deg til å tenke på lik linje med hva som defineres som virkeligheten: Jeg er grenseløs, tilstrekkelig, fullstendig, ufødt, alltid tilstedeværende selv/ bevissthet.

Vi har alle fått et intellekt og det handler om å bruke det. Det er tendenser til anti-intellektuell holdning i den spirituelle verden som skaper unødvendige frustrasjoner, irritasjon, problemer og lidelser.

Å skrive Vedanta er vanskelig, og det viser oss tendenser som viser hvor dualistisk vårt språk og tenkning er. Det er en veldig god måte å gå i dybden av ditt arbeide. Ikke bekymre deg over å stave og grammatikk, det er ikke så viktig som forståelsen av forskjellen mellom underforstått betydning og tilsynelatende betydning av ord.

Ord har to betydninger, en tilsynelatende og en underforstått. Disse to betydninger skjer fordi kausalkroppen og subtilkroppen påvirker vår erfaring samtidig. Vår erfaring er en kombinasjon av disse to faktorene. Med hensyn til denne ideen så er det fornuftig å si at erfaring foregår på to nivåer på samme tid, en erfart direkte og den andre indirekte. I virkeligheten er det ingen nivåer. Bare i Maya, den tilsynelatende virkeligheten så eksisterer de.

Direkte erfaring er rett og slett tanken, som spiller ut i subtilkroppen (ego-sinn-intellekt) til enhver tid. Vi erfarer bare en tanke av gangen og derfor har vi bare en erfaring av gangen, slik at to strømmer av ord, en fra subtilkroppen og en fra kausalkroppen, kommer ikke samtidig. Selv om de gjorde det så kunne vi ikke høre dem begge, fordi innkommet erfaring er kontrollert av de samme reglene/ lovene som styrer utgående erfaring.

Hvordan snakker kausalkroppen? Eller for å omformulere spørsmålet, hvordan manifesterer den underforståtte betydningen? Den er kodet i den talende eller skrevne ord. Så når du snakker uten full oppmerksomhet, med andre ord når sinnet er rajasisk (opprørt, urolig) eller tamasisk (sløv, trøtt) så er du ikke klar over at dine ord har to betydninger slik at innholdet av ditt ubevisste er blitt åpenbart. Fordi ord er så åpen for tolkning, får Vedanta oss til å havne i en hel ny verden av persepsjon, fordi den er så hardnakket på den korrekte og bevisste bruken av ord. Den underviser gjennom det underforståtte (gjemt betydning) og ikke vanligvis den tilsynelatende betydningen av ord. For å få selvgransking til å virke, hvor tilsynelatende betydning ikke virker, så må vi ta den underforståtte betydningen, basert på logikk.

For eksempel, hvis vi sier at det er en identitet mellom Isvara (Skaper, Makrokosmisk Sinn, Det Totale Sinn) og Jiva (person), hva mener vi? Vi kan ikke få det til å virke med den tilsynelatende betydningen av denne uttalelsen, fordi Isvara er bevissthet pluss verden, og jiva er bevissthet pluss subtilkroppen. Isvara er allvitende og jiva vet bare dens subjektive virkelighet. Vi må bruke den underforståtte betydningen ved å fjerne alle ikke-essensielle variabler til å forstå hva som er ikke-avvisende, det faktum at både Isvara og jiva er bevissthet.

En må bruke ord til å uttrykke seg selv, og i Vedanta bruker vi ord forsiktig og så nøyaktig så mulig, og har kjennskap til at de er noe, som man peker med fingrene på månen, de er ikke månen. Den ikke-dualistiske visjonen eller Vedanta, er ikke åpen for tolkning: Den er ikke basert på mening eller tro og

tilhører ikke noen. Den blir kalt for bevissthetsvitenskap, fordi den er livets fundament i seg selv. Det er kunnskapen, som understøtter alle andre kunnskap. Vedanta blir kalt for apaurusheya jnanam, som betyr bakenfor eller uavhengig menneskesinnet og åpenbart til sinnet, ikke tenkt opp av menneskesinnet, ikke en religiøs påstand til å være Guds ord, men på samme måte kunnskap av alt som har blitt avslørt : Som med Edison angivelige oppdagelsen av elektrisitet eller Einstein sin oppdagelse at energi og materie er det samme. Disse store sinnene sammen med alle store sinn gjennom historien har aldri oppfunnet eller skapt noe. Kunnskapen av hva de har avslørt var åpenbart til sinnet. Imidlertid, er objektkunnskapen veldig forskjellige fra selvkunnskap:

Selvkunnskap, ulikt objektkunnskap er alltid sann, fordi den er sann til selvet, som betyr at den ikke kan bli avvist eller negert av noen andre kunnskap. Selvkunnskap er forskjellig fra objektkunnskap, som ikke er subjektbasert. Objektkunnskap er ikke kunnskap om det ikke er sann mot objektet. Hvis det er min kunnskap, da er det min tolkning av et objekt (subjektiv kunnskap), som ikke nødvendigvis er kunnskap. Ignoranse(eller mitt synspunkt) får meg til å se eller erfare objekter på en spesifikk måte, på grunn av min preging (betingelser). Mennesker tror at ignoranse er kunnskap fordi de tror hva de erfarer er kunnskap. Det kan være kunnskap, men det kan også være at det ikke er det.

Stor forvirring, misforståelse og lidelser er forårsaket av måten ordene er brukt, når de er basert i dualitet eller ignoranse. Når moksa er målet, er evig årvåkenhet krevd hvis en ønsker å være totalt ignoransefri. Sanskrit utviklet språket av Vedaene og er mindre påvirkelig til tolkning hvis det er brukt passende og forstått. Problemet er at det ikke er passende forstått og at det er vanskelig å lære for oss Vestlige. Noen terminologier har ikke en tilsvarende god oversettelse i et annet språk, men en lærer kan bruke mindre Sanskrit om det ikke er spesielt nødvendig, fordi det kan være forvirrende. En holder på de originale betydningene av alle terminologier i Sanskrit. For det andre, ordene du bruker for å beskrive selvrealisering er ikke gode hvis man bruker kvaliteter av ens erfaring. Fordi en vil ikke beskrive HVEM som kjenner til erfareren og erfaringen. Som bevissthet, har du ingen kvaliteter: Du er triguna atita, som betyr bakenfor gunaene. Du er hva som er med på å forårsake alle kvaliteter.

Bevissthet er Speilet

Ingen handling (selv ikke en antatt spirituell handling) som er kjørt av en begrenset entitet kan i det hele tatt produsere et grenseløst resultat, som er moksa (frihet, frigjøring). Siden bevissthet er subjektet og ikke objektet, så er midlene til vår disposisjon for å vite noe: persepsjon og slutning, er ikke tilstrekkelig fordi subjektet er mer subtilt enn objektet. Siden bevissthet ikke er et kunnskapsobjekt, kan det bare bli åpenbart til å være ens sanne natur av en undervisning som er i stand til å fjerne ignoranse fra sinnet. Den eneste løsningen til å fjerne lidelse er selvkunnskap. Selvkunnskap (Vedanta) må bli undervist til et sinn som er kvalifisert. Bare Vedanta tilbyr et gyldig, uavhengig kunnskapsmiddel kapabel til å frigjøre sinnet for alltid fra ignoranse.

Vedanta er ikke basert på meninger eller trossystemer av noen. Den er utvilsomt kunnskapen, som er grunnlaget til alle andre kunnskap og er sannheten med en stor bokstav «S» om deg. Det er hvorfor det blir kalt for kunnskapen som slutter søken etter kunnskap. Hvis du er klar til å slutte med søkingen og bli en finner, har Isvara (Det Totale Sinn) bragt deg til den rette plassen: Du trenger ikke å se enda lenger.

Hva Vedanta sier om deg er enkelt og greit dette:

Det er ingenting galt med deg som en person eller med livet ditt. Ditt eneste problem er at du har et kunnskapsproblem forårsaket av den villedende kraften av maya (skaper - skapelse - ignoranse), som produserer dualitetshypnosen, hvor vi identifiserer oss med objekter. Frihet fra lidelse kommer fra den stødige og urokkelige forståelsen om at du er hel og fullstendig, ikke-dualistisk, uforanderlig, grenseløs, handlingsløs, ordinær bevissthet og ikke en person. Personen, deres preging (vaner som styrer sinnet, vasanaer), deres tanker og følelser, deres liv og deres miljø, er alle objekter kjent av deg.

Den tøffe delen er dette: Å bare kognitivt ha kjennskap til at det er sant vil ikke frigjøre sinnet fra lidelse. For å være fri, så må sinnet være kvalifisert til å forstå hva frihet betyr for personen; og den må også integreres og aktualiseres av personen i hvert eneste øyeblikk. Personen må sette kunnskapen ut i

livet.

Vi ser utifra kroppens ståsted at verden er utenfor oss selv, men alt skjer egentlig i vårt sinn om en ser det fra selvets ståsted (ikke-erfarende vitne). Alle handlinger kommer fra en tanke. Alt vi ser er det en tanke og kunnskap bak. Det er vanskelig å akseptere for sinnet, som ser noe annet enn hva virkeligheten egentlig handler om.

Speilmetaforen er en god start å begynne i selvgransking

Bevissthet tilhører ikke et individ. Det er den sanne naturen av alt, det er bare bevissthet, og vi er alle den. Når Maya viser seg og med verdens objekter, individet(subtilkroppen) viser seg og på grunn av den villedende kraften av maya så identifiserer det med objekter, og tror at bevissthet er noe annet enn det, og at alle objekter er også noe annet. Vi kaller dette for selvet fortryllet av ignoranse. Dedikert selvgransking er å gå inn i den sanne naturen av sinnet med et gyldig kunnskapsmiddel under opplæring av en kvalifisert lærer som vil ødelegge oppfatningen av dualitet, hvis sinnet er kvalifisert.

Speilmetaforen er et godt sted å starte med ens gransking inn i selvet, hvis du forstår at «Jeget» er din sanne natur, bevissthet eller selvet. Imidlertid så stemmer ikke metaforer eksakt på objektet de representerer. Hovedideen er at det er ingen separasjon mellom ditt bilde i et speil eller speilet. Du kan ikke finne et mellomrom mellom dem.

Det er to typer skjermer: en som reflekterer sitt eget lys og i det lyset (som lyset av en dataskjerm) så viser objekter seg og forsvinner. Denne skjermen har sitt eget lys. Så er det en skjerm, som et filmlerret, som er som solen og månen, med andre ord så projiserer ikke skjermen sitt eget lys, men låner sitt lys fra projektoren, slik som månen låner sitt lys fra solen, fordi det har ikke eget lys.

Alt reflekterer lys, men et speil reflekterer lys klart, som det er, slik at det er kilden av lyset i metaforen. Dess klarere sinnet (reflekterende overflate) er, dess mer tydelig er objektene i det. Selv om alle objekter dukker opp i bevissthet, så er det ikke lett å se noen objekter som bevissthet, fordi de er skjult av ignoranse. Spørsmålet å stille seg er denne: Hvor langt unna er objektene fra speilet? Dukker de opp og står fra hverandre? Nei. Refleksjonen i speilet og speilet er ikke-forskjellig, som bildet i speilet og objektet som skaper det.

Poenget er, hvis speilet (sinn eller reflekterende overflate) er klart, så kan selvet som objekt reflektert i speilet bli kjent som et objekt av kunnskap/erfaring, selv om det er også kjent at selvet er ikke et objekt, men hvem du er. I Ikke-dualistisk virkelighet, så er erfaring og kunnskap det samme. Det er ingen skjuling i et klart speil (et rent speil fri av ignoranse), fordi en vet at alle objekter er deg (bevissthet), men du er fri av objektene. Bevissthet er alltid den eneste tingen du aldri kan benekte.

Vedanta som et Reflekterende Speil

I Vedanta hører vi ofte uttrykket at skriften handler som et reflekterende speil, som vi kan se (forstå) oss selv, vår psykologi, verden og Skaperen av verden i et unikt lys. Hvis du prøver å se dine øyne uten hjelp av et speil så klarer du ikke det, selv om du vet at du har øyne fordi du kan se. Til å «se» ens selv kan sammenlignes med å prøve å se med øynene uten hjelpen av et speil, fordi selvet, bevissthet, er bakenfor persepsjon. Fordi bevissthet, på en eller annen måte vet at dens identifikasjon med persepsjon skjuler dens verdsettelse av seg selv, så utviklet den Vedanta.

Vedanta er det tredje øyet, speilet som tillater selvet å ha kjennskap til seg selv og da antar vi at det har glemt hvem eller hva det er. Når vi først undersøkte Vedanta, realiserte vi vanligvis ikke at det er et ordspeil. Den ser bare ut som en annen filosofi, bare ord som prøver å fortelle oss noe om noe ukjent fjerntliggende selv, og ikke som den egentlig er, en åpenbaring av vår sanne natur. Vi tror den snakker til oss om hvem vi er når den egentlig viser oss hvem vi er. Å bruke speilet av Vedanta på denne måten, så oppnår vi indirekte kunnskap om hvem vi er, men ikke direkte kunnskap. Indirekte kunnskap er «Jeg har kjennskap til bevissthet, Jeg erfarer bevissthet, Jeg er opplyst. Direkte kunnskap er «Jeg er bevissthet».

Hvis vedaskriften snakker til oss, er det uungåelig at vi vil tolke dens ord. Hvis Vedantaspeilet jobber skikkelig, trengs ingen tolkning. Ikke-dualitetsvisjonen, vil automatisk tolke virkeligheten for oss og vi vil være fri av behovet for å endre på ting eller endre på oss selv. Ordene av skriften fungerer bare som en åpenbaring når de er håndtert av en kvalifisert lærer eller veileder, som er trent i å utfolde skriftene metodisk". Å snakke om selvet fra ens egne personlige erfaringer kan forårsake en åpenbaring i andre, men den utgjør ikke en undervisning. Selvignoranse er solid fastkoblet. Bare et grundig systematisk kunnskapsmiddel som Vedanta kan fjerne det fullstendig. Åpenbaringer kan fjerne den, men den vil komme tilbake uten et fullstendig kunnskapsmiddel.

Tilstedeværelsen av skriften og en dyktig lærer eller veileder er ikke nok, dog. Studenten trenger å være kvalifisert. Studentmetaforen er uheldig fordi det antyder studie og den vanlige ideen om studier er å lese og tolke hva vi har lest ifølge våre trossystemer og meninger. Å studere kan være nyttig for informasjon, men den transformerer ikke ens visjon. Den forlater en som en som tillegger et par småting for informasjon. De forventede kvalifikasjoner for kunnskapsmiddel til å virke koker ned til modenhet. En moden person er en som har evne til å skille mellom selv og ikke-selv. Det betyr at personen er objektiv. En slik person har et disiplinert, profesjonelt sinn som tillater han eller henne å sette tilside verdsette trossystemer og meninger og lytter med et åpent sinn.

Men for at selvkunnskap skal virke, trenger den å bli assimilert. Assimilering er ikke tolkning. Hvis sinnet er åpent vil det raskt og uten anstrengelse høste fordelene av undervisningen. Når du spiser et måltid, så trenger du ikke å tenke på å fordøye det. Det blir behandlet automatisk. Men hvis sinnet er lidenskapelig og bundet til dets trossystemer og meninger så vil det tro at det vet hva som blir kommunisert og da vil det ikke assimilere den, kanskje bare delvis fordøye den. Du kan ikke delvis fordøye deg selv, fordi selvet er en udelelig helhet.

Istedenfor å lytte til ordene, så vil sinnet lytte til dets reaksjoner til ordene og lage konsepter om selvet. Et umodent sinn fanger opp kunnskapen raskt, men det er ikke alltid det forstår. Hvis din forståelse av hvem du er, er basert på en tolkning av hva du har hørt, uansett hvor inspirert du blir av det, vil livet ditt endre seg, men det vil etter hvert endre seg til hva det var før.

Å lytte er den grunnleggende spirituelle praksisen av Vedanta. Handlinger som flyter fra fullt assimmilert kunnskap frigjør. For de som flyter fra tolket kunnskap binder. Når sinnet er lidenskapelig så hopper det fra tanke til tanke. Istedenfor å relatere til gjemte betydninger av ordene, så følger det den tolkede betydningen.

Vedanta er mye mer enn spennende nye ideer. Hvis du har hørt Vedanta og du løper av for å høre andre undervisninger eller lese noen andre moderne spirituelle bøker av nypregete opplyste vesener, så har du ikke lyttet. Du har tolket. Hvis jeg ikke forstår Vedantas refleksjonsfunksjon, speilet som åpenbarer min sanne natur, vil jeg bli lei av mitt studie av Vedanta. Jeg vil tro at jeg vet det og at jeg vil bruke det på en eller annen måte for å få livet mitt til å virke eller å lære noe nytt.

Men gjennomgangstemaet av Vedanta er «meg». Jeg er ikke noe nytt. Jeg er evig. Jeg vet dette faktum på en eller annen uklar måte, fordi ellers ville jeg ikke være tiltrukket til Vedanta. Men jeg mangler klarhet. Den gradvise utviklingen av klarhet er som et foto som blir tatt av et filmkamera, som blir utviklet. Slik som kjemikalier i serveringsbrettet, de samme ordene blir brukt om og om igjen, men når de blir sett på (forstått) som et refleksjonsmiddel, så vil bildet av min ikke-dualitetsvisjon gradvis bli klarere og klarere.

Når jeg forstår rollen av vedaskriften som et refleksjonsmiddel så vil jeg verdsette skriftene på en riktig måte. Og jeg er villig til å eksponere sinnet mitt til visjonen som er åpenbart gjennom dem igjen og igjen. Jeg ser med undring av de nye oppstående og den uforutsette klarheten som omfavner meg og løfter meg bakenfor mitt lille liv og dets uungåelige lidelser.

Utdrag fra Panchadasi av Vidyananya:

Hvis du tror granskning er å lukke øynene og se inni deg, så tar du grundig feil. Du kan ikke se ditt fjes med dine øyne åpne eller lukket med unntak om du har et speil. For å se deg selv så trenger du speilet av Vedanta, et ordspeil som avslører deg selv. Selvgranskning er Vedanta. Det er en livslang praksis av granskning i verden, individet og selvet. Granskning benekter individet og verden - hvor bare selvet gjenstår.

Men benektelse skjer ikke fysisk ved å ødelegge Individene og verden; Det er bare kjent som tilsynekomster. Ellers vil alle som sover eller besvimer være frigjorte.

Moksa(frihet/frigjøring) er ikke en endring i erfaring av verden eller tilsynekomster av verden. Det er bare klar kunnskap av forskjellen mellom bevissthet og dens tilsynekomster som verdenen. Det er ikke ikke-erfaring av verdenen eller forsvinning av verden eller en mystisk tilstand oppnådd ved å lukke igjen eller overskride sansene. Granskning lar verden og ens dualitetserfaring med den være intakt. Erfaring av dualitet benekter ikke kunnskap født ut av granskning.

Vedanta for Nybegynnere - Introduksjon

Ny Til Ikke-Dualitet?

En Grunnleggende Ordliste – noen få viktige sanskrit ord å ha kjennskap til, som blir brukt mye i Vedantaskriftene:

Isvara Det upersonlige makrokosmiske sinnet, kreative prinsippet, universelle feltet, som vitenskap kaller for nullpunktseenergi og religionen har personalisert og tilbedt, kalt for Gud. Det blir også kalt for Det Totale Sinnet.

Maya Prinsippet som betjener eksistensfeltet, villeder mennesker til å tro at deres kropp-sinn verktøy er separert fra alt, begrenset og krever objekter til å fullføre dem. Det er også kalt for ignoranse.

Jiva Individet, identifisert med kropp-sinn verktøyet.

Gunas De tre grunnleggende programmene som driver universalfeltet: Kraften til å proijsere, kraften til å benekte og kraften til å avsløre.

Samsara Troen på at virkelighet er en dualitet, som er årsaken til all lidelse.

Jagat Objektene verden, alt i skapelsen.

Vasana Følelsesmessige og mentale tendenser; handlingsvaner, reaksjonsmønstre, inntrykk.

Vedanta blir kalt for ikke-dualitetsvitenskapen (bevissthetsvitenskapen). Det er ikke en religion eller en filosofi og det er ikke basert på hvilken som helt person eller en persons tro eller meninger. Det er derfor har det blitt kalt et uavhengig og gyldig selvkunnskapsmiddel, som betyr at det står alene og er basert på ren logikk. Alt den lærer har blitt utarbeidet over tusener av år av tusener av rishiene (vise mennesker) som har brukt denne logikken. Den har ikke virkelige forfattere, selv om mange tekster er undertegnet av forskjellige mennesker. Imidlertid, det er ikke deres ord fordi denne kunnskapen kommer ikke fra menneskesinnet: Ingen har funnet opp vedanta. Logikken ble avslørt av bevissthet til menneskesinnene, som var i stand til å høre det og forberedt til å forstå det. Det er en bevist og testet metodikk og kan ikke bli argumentert med fordi det er bare logikken av din ugranskete erfaring. Ordet Vedanta betyr kunnskapen som slutter søken for kunnskap. Vedanta er om den sanne virkelighetsnaturen og dets grunnleggende prinsipp er at bare kunnskap, ikke erfaring, kan frigjøre deg av dine feilaktige tro på hvem du tror du er.

Vedanta beviser ganske åpenlyst at virkelighet er basert på ikke-dualitet, og ikke dualitet. Den finner ut definitivt om subjekt-objekt skillet, og avslører at det er bare et prinsipp som opererer her, ikke to. Det ene prinsippet er bevissthet, som også er referert som selvet, hvor alt, som betyr alle objekter oppstår fra. Vitenskap er ikke langt unna å bevise dette prinsippet til å være sant, selv om den er fortsatt ikke er bredt akseptert. Det er fordi det er den mest åpenbare tingen som finnes. Er det ikke innlysende at du er bevisst? Har det noen gang vært en tid når du ikke har vært bevisst? Hvis det var mulig, ville du ha vært her for å vite at du ikke var bevisst, ville du ikke? Eller ville kroppen være 2 meter under bakken. Hvem er det som vet hva du tenker, føler og gjør hele tiden? Har det ikke skjedd deg at det er noe som opererer i deg, som kjenner deg? Det stille vitnet, som Vedanta kaller for ikke-erfarende vitne, er bevissthet, din sanne natur. Den erfarer ikke, den vet at du erfarer hele tiden, og

uten den ville ikke den personen du tror du er erfare noe.

Hvem er du egentlig? Hvem du virkelig er gjenstår etter død, fordi bevissthet var aldri født og dør aldri. Den er i forkant til alt.

De fleste mennesker er totalt identifisert med deres kropper, deres tanker, følelser og handlinger. Å antyde noe annet er absurd. Vedanta sier at denne ignoranse blir kalt for samsara, et Sanskrit ord som betyr troen på at virkelighet er en dualitet. Ignoranse betyr ikke dum, det betyr fravær av kunnskap om din sanne natur som grenseløs, uforanderlig, hel og fullstendig, ikke-dualistisk, handlingsløs bevissthet. Denne ignoransen er årsaken til all lidelse, fordi mennesker som er hypnotisert av dualitet jakter objekter til å fullføre seg selv. Og ingen objekter kan gjøre jobben, fordi selv om de kan levere midlertidig lindring fra begjær, hva enn det er, gleden de leverer varer ikke.

Ganske snart jakter du et annet objekt forgjeves om håp at den vil virkelig gjøre jobben! Det trengs ingen rakettforsker til å forstå at dette ikke fungerer. Bare se rundt, se på mennesker som fortvilet jakter ting, forhold, penger, status, sikkerhet, komfort, nytelse, avledning, hva som helst. Kan en oppnå varig lykke gjennom objekter? Selv om du finner kjærligheten i ditt liv, for eksempel, og dere elsker genuint hverandre for resten av deres liv, vil en av dere dø først. Hvor er lykken da? Og hvis du vinner lotteriet og kan ha hva som helst objekt ditt hjerte begjærer, er det en garanti for lykke? For det meste er det en garanti av det mostatte: binding og lidelse.

Det er midlertidig glede i objektet, men ingen varig glede (lykke). Lykken som kommer fra å oppnå objektet kommer fordi begjærets press, av jakten, er midlertidig bremsset, og det ser ut til at lykken kommer fra objektet. Men den gjør aldri det. Å bruke logikk, hvis det var sant at objektene var virkelig lykkekilden, ville det samme objektet ha gitt samme glede til alle, men det er klart at de ikke gjør det. Se på det åpenbare, som forholdene og penger. Gjør disse to tingene alle lykkelige? Hm... det er ganske åpenbart at det ikke er tilfellet eller hva?

Hvor kommer gleden fra? Vedanta sier at gleden bare kommer fra deg, bevissthet, selvet. Du er gleden (lykksaligheten): Det er ikke noe du kan oppnå eller miste, det er din sanne natur.

Men dualitet (Vedanta kaller det også for maya) har lurt deg til å tro at du er liten, utilstrekkelig og begrenset, du får gjøre ditt beste til å få alle objekter eller du vil aldri bli lykkelig! Virker det? Er det bevis som støtter troen på at objekter virkelig er kapabel til å gjøre deg lykkelig? Hvor lenge varer lykke? Den forsvinner alltid, som er tilfellet. Det er ikke varig lykke eller sikkerhet eller glede. Den er midlertidig.

Hvordan skal en finne varig lykke, noe som ingen kan gi deg eller ta fra deg? Ved å realisere din sanne natur, hvem du virkelig er. Hva alle jakter etter er virkelig seg selv: selvet.

Dette er frigjøringsreisen, frihet fra feilaktig oppfatning om hvem du virkelig er. Vedanta er billetten til frigjøring.

Hvordan Undervise det Grunnleggende i Vedanta

Student: En venn har spurt meg om å gi et to eller firetimers foredrag om Advaita Vedanta for hennes yogalærer trening, som hun leder. Jeg vurderte å ta med Tattva Bodhah som en tekst. Det er kort tid og kanskje det er mer generell introduksjon i karma yoga, satya(virkelig)-mithya (tilsynelatende virkelig) og så videre ville være bedre. Noen råd ville jeg satt pris på.

Vedanta lærer: Tattva Bodhah er en veldig bra introduksjonstekst siden den forklarer terminologier brukt i Vedanta ganske bra. For et kort foredrag, ville jeg gjøre en rask intro med Den Store Sammenheng, hovedpunktene (se nedenfor).

Det bør inkludere en liten historie om Vedanta, hva det er og hva det ikke er, hvorfor det ikke er et trossystem, hvorfor det krever kvalifikasjoner, hvorfor det er en gradvis undervisningsmetodikk,

metoden og Selvgranskningsnivåer (karma yoga, lytte, reflektere/ granske/ analysere/ undersøke, assimilere/ aktualisere/ rekvalifisere/ integrere): det må understrekes at hovedformålet av Vedanta er å diskriminere satya(Uforanderlig bevissthet/selv) fra mithya (verden av objekter som alltid er i endring), med andre ord identiteten mellom Det Totale Sinnet og Individet hva de har til felles og hva de ikke har til felles, og forskjellen mellom erfaring og kunnskap.

Hvis du har tid kan du røre borti en eller to av hovedprakriyas (metoder), som karana-karya vada (årsak og virkning), panca kosha(fem slire) og avasta traya (de tre tilstander). Forklare grunnen til at Vedanta tilbyr metoder (prakriyas), som er logiske bevis, som avslører den naturlige eksistenslogikken (som er alles ugranskete erfaring) ved å fjerne ikke-essensielle eller tilfeldige kvaliteter, dermed gjenstår bare bevissthet som en uforanderlig konstant. Siden ditt publikum har bakgrunn i yoga, må du forklare hvorfor en ikke kan gjøre noe for å fri sinnet fra ignoranse, siden handleren er problemet. Derfor må en fremheve viktigheten av forståelsen mellom erfaring og kunnskap, ikke lett å selge til et slikt publikum.

Her er grunnleggende intro til foredrag eller Satsang som en kvalifisert lærer følger:

1. Hva er Det Jeg Vil? Motivasjoner, Verdier

Hva jeg tror jeg vil ha er ikke noe virkelig jeg vil ha. Jeg vil ha frihet fra den som ønsker seg noe. Hvis jeg ønsker frihet, er frihet en ny erfaring eller er det min natur? Hvis det er min natur, kan Jeg ikke erfare den. Den kan bare realiseres, siden virkelighet er ikke-dualitet og Jeg erfarer alltid meg selv hele tiden.

2. Kunnskapsmiddel (verktøy)

Siden Selvet ikke kan bli objektifisert av sinnet eller sansene, trenger jeg et uavhengig kunnskapsmiddel. Vedanta er et slikt middel som fjerner din ignoranse. (Forklar litt om hva Vedanta er og ikke er)

3. Kvalifikasjoner

Vedanta gir ikke en erfaring, fordi du erfarer allerede, øynene kan ikke se om de har grå støv, med andre ord hvis sinnet ikke er klart kan den ikke forstå undervisningene og trenger å bli kvalifisert. Forklar kort om kvalifikasjoner.

4. Lærer og Arbeide(Sadhana)

Du trenger en kvalifisert lærer eller veileder til å utfolde undervisningene eller vil du tolke dem ifølge dine egne tanker. Du trenger å forplikte deg selv til selvgranskingsprosessen, som betyr sravanna (lytte), manana (granske, reflektere, analysere, undersøke) og nididhyasana (assimilere, integrere, aktualisere, rekvalifisere), gi en kort beskrivelse av disse tre trinnene.

Tattva Bodhah

En kort presentasjon av teksten Tattva Bodhah angående Introduksjon til Vedanta:

«Hvis du er interessert i å ta dine spirituelle spørsmål videre, og ønsker å forstå din sanne natur, sinnets og verdens natur, vil denne introduksjonen være av stor verdi. Frihet og varig glede er resultatet av denne kunnskapen. Dette er ikke bare en akademisk eller intellektuell øvelse. Det er en dynamisk tradisjonell undervisning som involverer deltakerne på en slik måte at den gir innblikk i virkelighetens natur. Vedanta Introduksjonskurs — Tattvabodhah. Det er en introduksjon som utfolder den tidløse, fullstendige undervisningen i selvgranskning, det vil si den tradisjonelle ikke-dualistiske visdom, Vedanta. Undervisningen begynner med en analyse av våre motivasjoner for å søke opplysthet, så fortsetter den ved å oppklare de mange moderne mytene om opplysthet. Videre, gir den en klar definisjon av opplysthet og diskuterer de nødvendige kvalifikasjoner, behovet for en upersonlig undervisning, og en kvalifisert lærer. Den tar også opp selvets natur og til slutt, introduseres de ulike teknikkene (yoga) som fjerner hindringene for ens forståelse av én selv som evig grenseløs, ikke-dualistisk ordinær eksistens-bevissthet.»

Kort sammendrag om Tattva Bodhahundervisningen.

Tattva Bodhah betyr Kunnskap om sannhet eller virkelighet.

Innledning til de fire-foldige kvalifikasjonene

Kvalifikasjon 1: Diskriminasjon (viveka) – Hva er ment med diskriminasjonen mellom det ubestandige og det bestandige? Det er overbevisningen at Selvet alene er bestandig og at alt som erfares er ubestendig.

Kvalifikasjon 2: Objektivitet (vairagya) – Objektivitet er fravær av begjæret for nytelsen av frukten av ens handlinger i denne verden.

Kvalifikasjon 3: Selvdisiplin (samadi sadhanam) er seks typer disipliner. De er kalt de seks indrerikdoms disipliner:

Disiplin 1 – Mestring av sinnet (sama)

Disiplin 2 – Mestring av sansene (dama)

Disiplin 3 – Tilbaketrekking eller ro (uparama – svadharma)

Disiplin 4 – Utholdenhet, tålmodighet og overbærenhet (titiksha)

Disiplin 5 – Tiltro (shraddha) – Tiltro er troen på eller tillit i at det skriften og læreren sier er sant.

Disiplin 6 – Konsentrasjon eller fokuseringskraft (samadhanam) evnen til å holde sinnet absorbert i en bestemt tankegang på et gitt emne.

Kvalifikasjon 4: Brennende ønske for frigjørelse (mumukshutva)

Disse er kvalifikasjonene for å gjøre den diskriminerende granskningen inn i Selvet. Ingen andre betingelser er nødvendige.

Gransking inn i Selvet

Selvet alene er virkelig. Alt annet er uvirkelig/ tilsynelatende virkelig.

Dette er granskerens faste overbevisning og er kalt gransking.

Selvet er det som forblir uendret i fortiden, nåtiden og fremtiden. Det eksisterer før og etter tiden. Det gjennomtrenger og transcenderer alle bevissthetstilstander. Det er kalt satyam, det som er.

Det som ikke eksisterer, som gevirer til en fisk er kalt asat, uvirkelighet/ikke-eksisterende.

Det som eksisterer, men gjennomgår endring er kalt mithya, tilsynelatende virkelighet. Alle tingene i de subjektive og objektive verdener endrer.

Eksistensens helhet kan bli delt inn i to kategorier:

(1) Jeget som er kalt aham og

(2) resten av verden som er kalt Dette (idam).

Følgende analyse viser hvordan jeget, kjenneren er forskjellig fra kroppen som er feilaktig identifisert med den

Individet

Hva er de Tre Legemer (sharira traya)?

1) Hva er det Grove Legemet (sthula sariram)

Det er det som er sammensatt av de fem elementene (mahabhutas) rom, luft,ild, vann og jord etter at de har gjennomgått den delende og kombinerende prosessen (panchikarana)

Det er født som et resultat av fortidens meritterende gjerninger og er transportmiddelet med hvilket en oppnår erfaring i verden. Det er født, vokser, opprettholder seg selv, forfaller og endelig dør.

2) Hva er det Subtile Legemet (suksma sariram)

Det er sammensatt av de fem elementenes (tanmatras) subtile aspekt før de gjennomgår den delende og rekombinerende prosessen. Det er et resultat av fortidens gode gjerninger og er et instrument for subtile erfaringer. Det består av sytten deler: de fem persiperende sanser (panca jnanendriyani), de fem handlingsorganer (panca karmendriyani), de fem livsviktige lufter: Respirasjon (prana), utskillelse

(apana), sirkulasjon (vyana), fordøyelse og assimilasjon(samana) og kraften i kroppen til å utvise uønskede objekter (udana). Udana er også aktiv på dødfalls tidspunktet og er ansvarlig for å løse ut det Subtile Legemet fra det Grove Legemet. Det Subtile Legemet inneholder også sinnet og intellektet.

Det Grove Legemet, den ytre materielle sliren holdes i livet av det Subtile Legemet som drifter persepsjons- og handlingsorganene og pranaene, de fysiologiske systemene. Når det Grove Legemet dør, går det Subtile Legemet av. Det Subtile Legemet varierer fra den ene personen til den neste. Identifikasjonen av Selvet med det Subtile Legemets emosjonelle aspekt resulterer i følelser som «Jeg er lykkelig. Jeg er ulykkelig. Jeg er sint.» osv.

Persepsjonsorganer er kalt jnanendriyam, kunnskapsorganer. De er øyne, ører, nese, tunge og hud. Elementene som gir opphav til de persiperende organer er som følger: Rom for ørene. Luft for huden. Ild(lys) for øynene. Vann for smaken og jord for nesene.

Erfaringsfeltet for øret er rom, som muliggjør lyd. Erfaringsfeltet for huden er luft, som muliggjør berøring. Ild (lys) muliggjør persepsjon av former. Persepsjon av former er øynenes funksjon. Tungen fungerer fordi vann muliggjør smaken. Nesens formål er å kjenne til element jord.

Handlingsorganer er kalt karmendriyas. De er: tale, føtter, anus og kjønnsorganer. Elementet ansvarlig for tale er ild. For hendene, luft. For føttene, rom. For anusen, jord og for kjønnsorganene, vann.

Hva er Sinnet (antahkarana)

Sinnet mottar stimuli fra persiperende sanser og forener eller assimilerer informasjon inn i en erfaring. Sinnet er tanker. Tanker kan bli delt opp inn i fire kategorier basert på deres virksomheter. Når sinnet er i en tilstand av vilje, vakling eller tvil er det kalt manas, emosjon. Når sinnet er involvert i analysen av en situasjon med ideen om å ta en avgjørelse, gjøre en diskriminasjon eller en bedømmelse er det kalt buddhi, intellekt.

Når sinnet anser seg selv som handlingsforfatteren eller nyteren av behag og smerte, er det kalt ego, ahamkara. Delen av sinnet som tilbakekaller minner, og lagrer underbevisste inntrykk er kalt chitta. Sinnet responderer på den måten som passer til situasjonene som oppstår i livet. Det er en annen måte å samarbeide med det Subtile Legemet.

Hva er Årsaks (kausale) Legemet? (karana sariram)

Det som ikke kan defineres i kategori (arnivacya) og er begynnelseløs (anadi). Det er fri for adskillelser og kilden til Selvignoranse. Det er årsak til det Subtile Legemet og det Grove Legemet. Det er kalt karana sariram.

Erfaring av Lykksalighet

Hva er de Fem Slirene? (pancha koshas)

Den første sliren eller dekselet til Selvet er kroppen. Den består av næring og er kalt næringsliren (annamaya kosha)

Den andre sliren består av kroppens fysiologiske funksjoner: fordøyelse, respirasjon, absorpsjon, sirkulasjon og utskillelse. Den er kalt energisliren (pranamaya kosha).

Den tredje sliren er laget av emosjonelle projeksjoner, stemninger og følelser. Den er kalt sinnsliren (manomaya kosha).

Intellekt, faktultet ved hvilket en er bevisst ens kunnskap og oppnåelser er den fjerde sliren og er kjent som vijnanamaya kosha.

I våken tilstand vet et individ visse ting og er ignorant om andre. I den dype søvntilstanden erfarer hvert individ lykksalighetstilstanden. Siden sinnet og intellektet ikke fungerer i dyp søvn, finnes det

ingen problemer. Den dype søvntilstanden heter ananadamaya kosha.

Faktum at «jeget» er oppmerksom på de fem slirene betyr at det ikke kan være noen av dem.

DE TRE EKSISTENSTILSTANDER (avasthatrayam)

Hva er Våkentilstanden? (jagradavastha)

Opplevelsestilstand hvor sanseobjekter er oppfattet gjennom sanseorganene, er den våkne tilstand. Når Selvet identifiserer med det grove legemet er det kalt vishwa, den våkne. Det subtile legemet og årsakslegemet fungerer også i våken tilstand.

Hva er Drømmetilstanden? (svapnavastha)

Drømmetilstanden er verden projisert av det Subtile Legemet i søvntilstand fra inntrykk (vasanas) høstet i våken tilstand. Når Selvet identifiserer med det Subtile Legemet er det kalt taijasa, den ene skinnende. Det er en lysende tilstand med tanke og følelse, men det har ingen objektiv virkelighet.

Hva er Dyp Søvntilstanden? (susuptyavastha)

Denne tilstanden om hvilken en sier senere «Jeg visste ingenting, jeg nøy grenseløshet» er dyp søvntilstanden. Selvet identifisert med årsakslegemet er kalt prajna.

Selvet (Atma)

De tre bevissthetstilstander tilhørende individet er beskrevet. Utifra beskrivelsen er det klart at Selvet er gitt et annet navn for hver tilstand, fordi det er identifisert med et annet «legeme». Imidlertid er Selvet alltid det samme og allerede tilstede i hver tilstand. Det er kjenneren av tilstandene, og er derfor kalt sakshi, det ikke-erfarende vitnet.

Selvets Natur (satchitananda swarupa)

Hvis Selvet hverken er de fem slirene eller de tre legemer, hva er det da? Det er oppmerksomhet av dem. Den oppmerksomheten er chit. Grunnet være chit er tingene kjent. Derfor er den kalt kjenneren.

Selvet endrer ikke når de tre legemer og deres respektive tilstander endrer. Det er utenfor tiden og er derfor kalt «det som alltid eksisterer» (sat).

Begrensningene, som legemene har lidd av påvirker ikke Selvet. Det er grenseløst. Det er selvskinnende, ser rommet som et objekt inn i det, og trenger gjennom hvert atom i universet. Det er grenseløst og fullstendig (purna). Det er en delløs helhet.

Universet (jagat)

Hva er Universet og hvordan utvikler det seg?

Vi skal nå forklare universet og utviklingen av de universelle prinsippene. Universet som er født av Maya avhenger av Selvet, oppmerksomheten, for dets eksistens. Den oppmerksomheten er kalt Brahman, og er identisk med Atman, Selvet. Ordet Brahman betyr uendelig eller grenseløs.

MAYA

Et skapt objekt kan enten bli til, som en endring eller en modifisering av substansen fra hvilken det er laget av eller ved en feil, som mister den virkelige substansen for noe annet.

Hvem eller Hva er Gud?

Skapelsen Elementene

Hva er Gud?(Det Totale Sinnet)

I Vedanta er ordet skaperen en billedlig, ikke en bokstavelig beskrivelse, fordi hele skapelsen er ren eksistens/ bevissthet som er evig og uskapt. Både livløs materie og de levende vesenene i skapelsen er

evig. En undervisning som er støttet opp under konserveringsloven av energi, som sier at materie ikke kan bli skapt eller ødelagt.

Bhagavad Gita sier at universet har ingen begynnelse, midten eller slutt. På grunn av fakta om at skapelse er tilsynelatende virkelig, er det ikke noe poeng i å spørre om Gud skapte universet. Vi kaller derimot Gud en skaper, fordi universet, som ikke er separat fra Gud, for bestandig går gjennom passive og aktive faser på samme måten vi viser oss når vi er våkne og forsvinner når vi sover. Gud trenger ikke å skape materie og levende vesener, fordi de eksisterer evig.

Vedanta presenterer generelt sett skapelsen av universet som en virkning av en tidligere årsak, som er passende for nye granskere. Gaudapada, en av de store lyskildene i undervisnings-tradisjonen presenterer en veldig vanskelig ide: universet var aldri skapt! (ajativada).

Som sådan er det generelt undervist til avanserte granskere. Den er ofte betraktet som den siste undervisningen, fordi kausalitetsideen har en tendens til å formørke faktumet at vår lidelse skyldes ignoranse, og ikke resultatene av ukontrollbare krefter: omstendighetene av ens fødsel, med andre ord karmaloven. Ens skjebne er vanskelig å endre, men ignoranse er relativt mindre vanskelig å fjerne, med en gang du vet hva det er.

Det Totale Sinnets orden og manifestasjon

Vi ser en orden i denne manifestasjonen og vi finner vi ut at det er en orden, både på makrokosmisk nivå og mikrokosmisk nivå. Hvis en blomst er definert som en blomst finnes det en orden. Det er derfor hvorfor kunnskap er mulig. Vi kan se på hele manifestasjonen i formen av forskjellige ordener.

Når du studerer fysikk, er det i kontakt med Det Totale Sinnet (Gud), som er manifestert i formen av en fysisk orden. Det fysiske universet som inkluderer alle krefter, geologi, termodynamikk, din fysiske kropp og dens atferd og så videre. Ved siden av livløse objekter, er det livsformer som antyder spesifikke muligheter. De former den biologiske ordenen: tre og planter kommer under denne ordenen. Når du studerer biologi studerer du Det Totale Sinnet. Livskraften (prana) i hver levende organisme. Funksjonene av denne livskraften som styrer helse eller sykdommer kommer under den fysiologiske ordenen, som er en annen manifestasjon av Det Totale Sinnet. En studie av fysiologi vil være å studere Det Totale Sinnet.

Den psykologiske ordenen inkluderer minnet, som er også en annen manifestasjon av Det Totale Sinnet. Menneskets atferd er inni ordenen, siden alle våre reaksjoner er minnebasert. Det finnes en kognitiv orden hvor du forstår alle disse ordenene. Det er på grunn av den kognitive ordenen at du kan skille kunnskap, feil, riktige konklusjoner og så videre. Vitenskapsteori er basert på denne ordenen. Den kognitive ordenen inkluderer også et aspekt av minne. Det er derfor du er i stand til å gjenkjenne personen du har møtt tidligere.

Det er ingen avstand mellom en orden og en annen. Der det er fysisk orden er det også en biologisk orden. Det er ingen romlig avstand mellom fysiologi, biologi eller psykologi. På denne måten er Det Totale Sinnet, som er all-kunnskap, i formen av en total orden. I denne orden, er jeg gitt fri vilje til å ønske, velge og handle. Resultatene blir tatt vare på av lovene, som er Det Totale Sinnet. Det er derfor du ikke kan klandre ordenen (lovene). Hvis du putter fingeren din i ild vil det brenne. Lovene produserer handlingens resultater og Det Totale Sinnet (Isvara) er i formen av lovene.

Lovene inkluderer dharmalovene og adharma. Hva du ønsker at andre skal gjøre mot deg er dharma og ikke ønsker at de skal gjøre mot deg er adharma. Menneskene har ikke skapt denne ordenen, men vi føler den og det er hvorfor den er universell. Du ser ikke gravitasjon, men du føler den og sånn gjør også dyrene det. Uten kunnskapen av gravitasjon, kan ikke aper hoppe fra tre til tre. Du føler gravitasjon fordi det eksisterer. Det eksisterer i sinnet ditt. Dharma ligger heller ikke utenfor. Den er i

ditt sinn, manifestert i livet ditt. Dharma er manifestert i dine ønsker og handlinger. Faktumet er at du har ønsker og ønsker å fullføre dem slik at du kan planlegge og utføre en handling. Disse er alle et privilegium. Alle resultater er gaver – både positive og negative. De kommer fra Det Totale Sinnet og vi får det vi trenger å lære til alle tider i livene våres.

Prakriti – Den Subtile Årsaken av Materie og Energi

Materie har tre sider- sattva, rajas og tamas. Fordi de er bygget inni Prakriti. **Potensialet til alle former, alle tanker, vasanaer og så videre holdes i frøtilstand i den makrokosmiske kausalkroppen. Prakriti** er også den subtile årsaken av materie og energi. Derfor er prakriti materie i form av frø. Den ser bevisst ut fordi den låner sitt lys fra bevissthet. Verden og alle utvendige objekter, enten grovmaterie eller subtil materie, er komprimert av prakriti. Prakriti har tre kvaliteter. De tre gunane som reflekterer selv og ser ut til å skjule det, men skjuler det egentlig ikke fordi ingenting kan skjule det.

Ren makrokosmisk sattvisk prakriti er som et lyst og klart vindu kapabel til å reflektere bevissthet (pratibimba chaitanya). Makrokosmisk sattva er blåkopien (planen) til alle former, hele skapelsen , evige sannheter, krefter, lover, jivaer, karma, tre gunaer og 5 elementer(rom,jord,luft,vann,ild). Den vet alt. Den er ikke blandet med rajas og tamas, det er ren kunnskap. Det er bevissthet som viser seg som den som har kjennskap. Det er et objekt kjent av bevissthet og inneholder alle objekter, inkludert energi og rom. Når rajas og tamas oppstår og ren sattva er forurenset, så blir vinduet smadret til utallige småbiter. Maya blir avidya (ignoranse), mange sider, mangfoldig, skaper alle objekter til levende og livløse, inneholder essensen av bevissthet, bevissthet preget av rajas og tamas.

Maya produserer alle substanser ut av tamas , eksistenssiden av bevissthet. Hvis Maya skapte alle substanser ut av sattva så ville alle steiner tenke og snakke. Rajas handler på objektene ifølge deres blåkopi, skaper tilsynelatende bevegelse og endring, individualitet og separasjon.

De 5 elementene er sett på som livløs. Men vi ser at de er i konstant endring, som beviser at de ikke egentlig er virkelig, men viser seg tilsynelatende som. Vedanta lærer om verden at alle deres objekter inkludert jivaer kan bli endret på. Men selvet alene er virkelig fordi selvet er uforanderlig.

Nøkkelen her er at prakriti, iforhold til Maya-drømmen, utvikler seg gradvis. Vedanta aksepterer midlertidig dette synet, men nekter også det når undervisningen utvikler seg. Maya er egentlig bevissthet, og den utvikler seg egentlig ikke, men det ser ut til at den gjør det. Hvis vi aksepterer det faktumet at materie ikke kan i seg selv endres, fordi den er livløs, og må derfor bli endret på, da blir spørsmålet hva endrer den? Det ser ut til å være bare to valg: selvet, som sitt lys reflekterer gjennom intellektet (buddhi) via tanker eller de tre gunaene.

Gunaene er imidlertid et annet navn for Maya. Så den andre muligheten er at Isvara/ Skaper opererer gjennom Maya og bruker Maya`s projeksjonskraft (rajas) til å skape tilsynelatende bevegelse og endring på pratibasika satyam (jiva sristi, individets skapelse og tolkning av skapelse) nivå. All tilsynelatende materie kan bli endret enten eksternt eller internt på dette nivået. Verken Isvara eller Maya eksisterer på pratibasika satyam nivå av den absolutte virkeligheten. Derfor kan ikke selvet verken endres eller bli endret på.

Den makrokosmiske kausalkroppen er et annet navn for Isvara, som nevnt eller Gud/ Universet/ Det Totale Sinnet. Den tekniske undervisningen på Isvara/ Prakriti/ Maya, eller kausalkroppen, er komplekst fordi alle terminologier er synonyme, men det er også subtile forskjeller mellom alle disse. Isvara er ren bevissthet, som håndterer Maya og er to ting: bevissthet og materie, prakriti. Derfor er Det Totale Sinnet bevisst og som standard får den til å se Maya (materie) ut til å være bevisst, noe den ikke er. Men når vi undersøker materie, finner vi ut at det er også bevissthet selv om bevissthet ikke er materie. Det Totale Sinnet i rollen som Skaperen, skaper, vedlikeholder og

ødelegger alt. **Derfor er dyp søvn synonymt med den kausale kroppen og med ren tamas: materie, eller ren ignoranse. Disse er subtile poeng, men viktige for å forstå forskjellen.**

To Skapelsesteorier

Begge skapelsesteoriene er akseptert av Vedanta:

- 1) Evolusjon
- 2) Spontan eller umiddelbar skapelse.

Hvordan du ser på dem avhenger av ditt perspektiv og selvkunnskap. Direkte eller indirekte kunnskap? Hvis du ser på Skapelsen, som selvet, er den spontan og umiddelbar, eller du kan si at det er ingen skapelse, bare deg (bevissthet/selv). Hvis du ser det som et individ, utvikler skapelsen seg (evolusjon). Selvet utvikler seg ikke, og det gjør heller ikke Det Totale Sinnet (Isvara/ Gud/ Universet). I Maya, den tilsynelatende virkeligheten, eller Skapelsen, er det to krefter: kunnskap og ignoranse. Ignoranse skaper deltakelse, hvor selvet tilsynelatende er identifisert med materie eller objekter, tilsynelatende fortryllet av ignoranse. Kunnskap skaper evolusjon, forsøket av bevissthet til å frigjøre seg fra materie (med andre ord identifiseringen med objekter eller ignoranse).

Isvara, ren sattva opererende Maya, utvikler seg ikke og er ikke forurenset eller påvirket av rajas og tamas. Som ren sattva, er Isvara/ Det Totale Sinnet årsaken av Maya, og ikke dens virkninger. Dette er den forvirrende-delen, fordi Det Totale Sinnet viser seg også som et individ, eller subtil kropp, og på den måten er den også virkningen av Maya. Derfor utvikler og involverer det begge. Maya sine virkninger blir kalt for mithya, med andre ord det som gjør den tilsynelatende virkeligheten se ut til å være virkelig. Isvara/ Det Totale Sinnet er ikke virkningen av ignoranse: den bare viser seg som en tilsynelatende virkning i en forskjellig form.

Prakriti har en tredobbel kraft: jnana-shakti, kraften til å vite, som inkluderer minne: icha-shakti, kraften til vilje, inkludert begjær/ ønske, tvil, følelser: og kriya-shakti, kraften til å handle, inkludert ferdigheter, kreativitet, kraft og så videre.

Prakriti er grunnleggende maya/de tre gunaene. Det er materiespeil, som er bevissthet pluss materie. Prakriti utvikler seg, men bevissthet gjør ikke det. I dens originale tilstand er prakriti bare ren, reflekterende, lysende materie.

Her er noen sitater og kommentarer om Isvara/ Skaper/ Skapelse i Vedanta teksten **Panchadasi - Gransking i Eksistens:**

Før skapelse hviler prakriti (natur) i formen av tre tydelige og forskjellige energier (gunaer) som vil transformere inn i det subtile (ego, sinn og intellekt) og grove objekter, som utgjør skapelsen. Bevissthet i forbindelse med ren sattva(sumava) prinsippet som har kjennskap, som er ansvarlig for den intelligente designet av skapelsen blir kalt for Isvara, Skaperen eller Kausalkroppen. På dette stadiet har ikke rajas (aktivitet/handling) og tamas (ignoranse) manifestert seg. Når de er manifestert, viser Isvara/ Det Totale Sinnet seg som Subtil Kroppen. Bevissthet pluss Subtil Kroppen blir kalt for et individ (jiva) eller sjel. Som Det Totale Sinnet, bevissthet, som er uskapt, blir ansvarlig for alle objekter som viser seg i den. Objekter er erfaringsbaserte former som viser seg i bevissthet. Isvara/Det Totale Sinnet/Maya har kraften til å skjule (avarana) og projisere (vikshepa). Den projiserer de tre gunas og de fem elementene samtidig.

Fra bevissthetens ståsted er det ingen skapelse. Fra Individets ståsted er Det Totale Sinnet Skaperen og den som regulerer skapelsen, med andre ord objektene viser seg i bevissthet.

Maya refererer til Isvaras kraft for å villed alle individer, sansende vesener. Både Maya og avidya(ignoranse) har ingen begynnelse, men begge slutter. Ignoranse slutter aldri å komme tilbake når Individet oppnår selvkunnskap. Maya sover i bevissthet når skapelsen har kommet til veis ende og viser seg igjen etter milliarder av år. Den er evig.

31. Det er to typer objekter, materielle og mentale. Den materielle verden er skapt av Det Totale Sinnet, og den mentale verden er skapt av Individet, på grunn av dens skjulte ønske for nytelse. Kommentar: Individet ønsker å nyte fordi den tror den er ufullstendig, på grunn av ignoransekraften. Den lever i sin egen innvendig væren.

32. Individets mentale skapelse forårsaker bindinger fordi når mentale objekter er tilstede, nytelse og smerte er tilstede, men når de ikke er tilstede så er verken nytelse og smerte der. Kommentar: Ifølge ens programmeringer, projiserer en nytelse eller smerte på objekter. Erfaringen av alkohol forårsaker kvalme i en person og glede i en annen.

Hva er en Selvrealisert person? (jivanmukta)

Noen som har

- (1) realisert at Selvet er grenseløst,
- (2) at Selvet og verden ikke er annerledes, og
- (3) at den ene som har Selvets visjon, er ikke et atskilt individ.

Hva slags kunnskap er Selvkunnskap

Kunnskap om Selvet er umiddelbar kunnskap (aparoksha jnana).

Hva er Karma?

Karma betyr handling, ikke bare fysisk handling, men også tale og tanker. Karma kan også bety handlingens frukter (resultater).

Alle handlinger produserer både synlige og usynlige resultater. De usynlige resultatene er også karma. Mine usynlige tanker og motiver produserer usynlige resultater. Denne karma er lagret i subtil kroppen, på samme måte som finansielle transaksjoner i bankregisteret.

Mine motiver eller handlinger er årsaken av den usynlige karmaen. Å skade noen skaper dårlig karma. Samme handling med forskjellige motiver vil produsere forskjellig karma: En kriminell som dreper noen oppnår dårlig karma. En bøddel, som gjør hans oppgaver i å drepe noen vil ikke oppnå dårlig karma.

Døden er en separasjon av subtilkroppen fra den grove kroppen. Et typisk menneskeliv er på ca 100 år eller mindre. Subtilkroppen (sjel – inkluderer ego, sinn (følelser) og intellekt) fortsetter helt til universets oppløsning (når den går inn i en umanifestert tilstand etter flere milliarder år).

- 1) Total karma som jeg oppnår fra fødsel til døden blir kalt for **Agami karma**.
- 2) Når jeg dør blir denne karmaen lagt til alle mine karma (tidligere liv), som blir kalt for **Sanchita karma**.
- 3) En del av den totale karma (Sanchita) bærer frukter og avgjør neste fødsel. Denne delen blir kalt for **Prarabdha karma**.

Karmaloven er en naturlov, som med gravitasjonsloven. Alt er en syklus. Den er begynnelseløs. Når en oppnår selvkunnskap og realiserer at ens essens og natur er bevissthet/ selv er det bare prarabdha karma igjen helt til den utgår. Da blir subtilkroppen løsrevet fra reinkarnasjonssyklusen.

Hva er Vedanta?

En dialog mellom en student (den som stiller spørsmål) og en lærer (den som svarer på spørsmål), som gir en viss oversikt over hva Vedantaundervisningen handler om.

Spørsmål: Du sier at Vedanta er en metodikk, en logisk undervisning trinn for trinn. Kan du være så snill å utdype disse trinnene. Hva er de?

Svar: Slik som at øynene er kunnskapsmiddel til form og farger, og ører er et kunnskapsmiddel for lyd, er Vedanta et bevist upersonlig kunnskapsmiddel for eksistens/ bevissthet, Selvet. Fordi Selvet, essensen av alt og alle, ikke kan bli objektivisert, slik som objekter som presenterer seg selv til

sansene, sinnet og intellektet, kan det ikke bli kjent av persepsjon og slutning. Den kan bli kjent, imidlertid, av Vedanta. Vedanta gir ingen erfaring av Selvet, fordi det er alltid erfart. Den fjerner bare individets ignoranse av Selvet, og avslører det faktum at det er bare et selv, naturen av hva som er grenseløs ikke-dualistisk lykksalighet.

Spørsmål: Du sier at «Vedanta lærer opp sinnet ditt. Jeg lærer deg i å vise deg hvordan du tenker».

Kan du forklare hva en tanke er og hva er tenkning ifølge deg?

Svar: Det er mange typer tanker, men Vedanta fokuserer på å transformere tanken : ”Jeg er separat fra de materielle objektene og de bevisste vesenene jeg erfarer”. Tanken om at Jeg er separat fra alt og er derfor fanget i vevet av subtile og grove handlinger, med andre ord tanker, følelser og situasjoner, blir kalt for dualitet. Dualitet er tanken bak alle andre tanker og følelser. Fordi virkelighet er ikke-dualitisk eksistens/ bevissthet, er ikke vår teknkning i harmoni med den, som skaper lidelse. For å bruke et nummer av enkle, men sofistikerte resonnementmetoder, underviser Vedanta oss hvordan tenke fra Selvets ikke-dualistiske ståsted, slik at den fjerner vår separasjonssans, fremmedgjøring og konflikter fra våre ego selv og andre.

Svar: Hva er sinnet? Kan vi trene sinnet eller er det et ubevisst verktøy som ikke kan bli endret på?

Sinnet er både bevisst og ubevisst. Det er tankestrøm, følelser, begjær, frykt, drømmer, situasjoner vi erfarer i våken og drømmetilstander. Det er vårt verktøy for å oppnå kunnskap og objektserfaringer, med andre ord alt annet enn vår sanne Selv, eksistens/ bevissthet. Vår subjektive erfaring er skapt av tendenser lagret i den ubevisste delen av sinnet, som er skapt av våre betingelser eller programmeringer. Våre betingelse forårsaker våre begjær og frykter, som igjen skaper våre tanker, som igjen for oss til å handle. Våre handlinger legger igjen ubevisste spor, tendenser, som er lagret i den ubevisste delen av sinnet og som manifesterer som vår subjektive erfaringer. Det bevisste sinnet kan bli transformert ved å bruke ens frie vilje til å endre måten en tenker og handler på, slik at en programmerer den ubevisste delen av sinnet. De grunnleggende metodene for å transformere sinnet er: karma yoga (passende handling og holdning), bhakti(hengivenhet) yoga, ashtanga yoga (meditasjon og passende livsstil) og jnana yoga (Vedanta, eller Selvgransking).

Spørsmål: Ser du på deg selv som en lærer eller en levende mester?

Svar: Jeg er en Vedantalærer, som har mestret sinnet. I Vedanta bruker vi ikke ordet mester i ordets rette forstand, som betyr at noen kontrollerer andre, med andre ord følgere. Vår undervisningsmetode er vennskap. Vi ser på mennesker som praktiserer selvgransking til å være likeverdige, som venner gjør. Dette er fordi vi ser på virkelighet som ikke-dualistisk, som betyr at det er ingen forskjell mellom en person og en annen. Mesterideen, som er basert på dualitet, skaper en slave-lignende mentalitet, en engstelig begjær-basert-anspenhet i saue-lignende-mennesker som ikke bidrar til den rasjonelle klare tenkingen som er nødvendig til Selvrealisering. Den er ansvarlig for opptoget av vanærete mestre, som er et stadig innslag i den spirituelle verdenen, hvor menn og kvinner ikke har mestret deres begjær for penger, sex og kraft.

Spørsmål: Hvordan leverer du frigjøringsbudskapet? Ifølge det du har sagt er det ikke bare kognisjon.

Svar: Til kvalifiserte mennesker. Jeg underviser Upanishadene, Bhagavad Gita og prakarana tekster, som er kommentarer av store vismenn på emnet av virkelighetsnaturen. Disse tekstene er en analyse

av de tre aspektene av den ikke-dualistiske virkeligheten: Den materielle verdenen, psykologiske verdenen og eksistens/ bevissthet.

Spørsmål: Hva er betydningen av tro?

Svar: Tro er ubekreftet kunnskap. Den kan korrespondere med fakta eller ikke. For eksempel, er Gud generelt et trosobjekt. Men Vedantaundervisningene gir klar kunnskap av Gud.

Spørsmål: Du refererer til transformasjon. Hva er det, ifølge deg, og hvordan er det gjenkjent?

Svar: Vedanta transformerer et dualistisk, begrenset, utilstrekkelig, ubevisst, liten, selvopptatt (egoistisk) liv til en bevisst, romslig, imøtekommende, kjærlig liv. Det er derfor vi ikke reklamerer noe særlig. Transformasjonen som et individ erfarer når han eller hun vier til Selvgransking har en veldig positiv innvirkning, som tiltrekker andre til undervisningene. Vedantaundervisningene har forblitt den samme i tusener av år, fordi de transformerer liv. Det er ikke en filosofi eller et trossystem, som er stridigheter av individer eller grupper med individer. Det er et bevist middel til direkte kunnskap av den ikke-dualistiske Selvets natur, som er ensbetydende med ubetinget kjærlighet av ens selv og verdenen.

Spørsmål: I Mundaka Upanishad (Swami Nikhilananda) så står det: "Vedaene er ikke beskjeder, men direkte kunnskap." Hvordan vet vi at det er direkte kunnskap?

Svar: Hvordan vet du at du eksisterer? Hvordan vet du at du er bevisst? Det er din direkte erfaring. Ingen har noensinne fortalt deg om disse essensielle fakta, fordi det er selvvinnlysende. Hvis virkeligheten er ikke-dualistisk, som Vedanta påstår er det ingen forskjell mellom erfaring og kunnskap. Imidlertid, imens alle erfarer alltid deres egen eksistens/ bevissthet, er ikke Selvet satt pris på for hva det er, fordi ens oppmerksomhet er fastnaglet på erfaringen ,som utfolder seg i den. For eksempel, ser du ikke kameraet i bildet når det blir produsert, men du vet egentlig at tilstedværelsen av bildet har en underforstått betydning av kameraets eksistens. Vedanta gjør deg oppmerksom på Selvet, skaperen av erfaringene som utfolder seg i livet ditt. Den gir deg Selvets kunnskap. Så lenge slutning er et indirekte kunnskapsmiddel, er det så godt som direkte kunnskap fordi det er en ukrenkelig forbindelse mellom bevissthet, som er vitne til erfaring og erfaring i seg selv. Hvor det er røyk er det ild. Du erfarer ikke og vet ikke uten bevissthetens velsignelse. Du er Den.

Spørsmål: Du har nevnt at Vedaene ikke kan bli motsagt, fordi de er apaurasheya jnanam (åpenbart kunnskap). At det kommer fra bevissthet, og ikke fra menneskesinnet. Kan du utdype mer?

Svar: Kunnskap er enten relativ eller absolutt. Relativ kunnskap, kunnskap av materielle og subtile objekter er underordnet korrigeringer, fordi kunnskapsmiddelet, menneskesinnet er begrenset. Dess mer det vet, dess mer ignoranse avsløres til det. Dessuten, er kunnskapsobjektene i kontinuerlig tilstandsending slik at de kan ikke bli definitivt kjent. Det er spesifikke evige prinsipper, som aldri endrer seg, imidlertid. Kunnskapen av disse prinsippene – gravitasjon, lys, varme osv. er åpenbart til menneskesinnet og er absolutt, det betyr at de er alltid bra. Hvis elektrisitetens naturen var varierende, ville vi ikke stole på den og vår moderne verden ville tilslutt stoppe opp, fordi vi er fullstendig avhengig av den.

Selvet – eksistens/ bevissthet – er uforanderlig, slik at Selvets kunnskap aldri endrer seg. Sinnet, som blir tatt for å være Selvet av mennesker, er imidlertid alltid i endring. Det er derfor det er mange teorier, med andre ord trossystemer, om sinnets natur. Vedanta fjerner ignoransen, som skjuler det alltidtilstedeværende ufødte Selvet, som er tilgjengelig til alle i form av Jeget.

Spørsmål: I Agama Prakarana sies det: «Den våkne er lokalisert i det høyre øye, dets erfaringssete. Drømmeren i sinnet. Den dyptsovende sitter i rommet inni hjertet.» Kan du forklare det litt mer?

Svar: Språket er metaforisk. Det betyr ikke at den våknetilstandsentiteten er i det fysiske øye osv. Den våknetilstandsentiteten er bevissthet fortryllet av ignoranse, fasinert med sanseobjekter, hvor øyet er det mest fremtredende. Manduyka Upanishad sier at den forbruker erfaring, som betyr at den er sulten på erfaring. Den er en erfaringsulten utadventt entitet.

Sinnet er en drømmer. Det er bevissthet fortryllet av ignoranse fasinert med tanker og følelser, som er erfaringsabstraksjoner, underbevisste tendenser produsert av ens betingelser. Det er den subjektive virkeligheten. Drømmeren er innadventt, identifisert med tanker og følelser, fantasier osv.

Rommet i hjerte er bevissthet, som viser seg i form av kausalkroppen (karana sarira på Sanskrit). Hjertet er et symbol av essensen av noe, og å gå til sakens kjerne (på engelsk get to the heart of the matter). Det er den dynamiske kilden av sinnet og den materielle verdenen, som utgjør vår intelligente designete Skapelse. For å bruke religiøs terminologi, blir det kalt for Gud.

Vedanta og paradokser eller motsetninger

Vedanta ser ut til å forårsake mange paradokser/ motsetninger. Paradoksens fremvekster eller motsetninger er vanligvis signalet som informerer oss om at vi har etablert en mangelfull antakelse eller gjort en feilaktig tolkning basert på uriktig logikk eller sannhet, og ikke at undervisningen er uriktig.

Vedanta inneholder en regelmessig prosess med passende undervisning hvor de tilsynelatende paradoksene løser seg opp eller ikke dukker opp i det hele tatt. Når de ikke dukker opp, viser Vedanta at paradoksene/ motsetningene ikke egentlig eksisterer noe annet enn i sinnet, som tilsynelatende, og ikke virkelige paradokser eller motsetninger.

Hvorfor studere og forplikte seg til Vedanta?

Spørsmål: Hvordan vet en at det er Vedanta en burde studere og forplikte seg til? Hvordan vet en at det er svaret?

Vedantalærer Swami Dayananda: Å vite at Vedanta er det vi burde forplikte oss til er veldig vanskelig. Fordi det er en av mange alternativer, som er tilgjengelig siden det er mange mennesker som hevder å ha forskjellige teknikker, metoder og veier for å nå frem til sannheten. Derfor å si at denne er den rette, er veldig vanskelig.

Vedanta er imidlertid forskjellig fra alt annet i det at den sier at du er det hele. Du er problemet og du er løsningen. Det er faktisk ingen problemer. Du er problemet bare når du ikke forstår. Alt som kreves av deg til å være fri er å ha kjennskap til deg selv. Vedanta sier at du allerede er fri. Den fordømmer deg ikke og kaller deg ikke en synder. Den sier: Du er en fri person, du er fullstendig fri. Faktumet er at du er den eneste personen (den totale personen av alle personer) og alt er sentrert rundt deg. Siden du er hele skapelsen, er du essensielt identisk med Det Totale Sinnet (Makrokosmos).

Vedanta har en visjon som skal utfoldes. Den lover ingenting. Den lover ikke frigjøring eller frelse.

Den sier bare at Du er løsningen. Det betyr at du ikke trenger å gjøre noe til å bli fri, fordi du er allerede fri.

Faktumet om at du strever, velger og søker for å kunne bli fri antyder at du har begått en feil om deg selv. Ingen andre tradisjoner forteller deg dette. De sier bare at du vil bli reddet hvis du følger den eller den. Vedanta sier ikke dette. Den sier at du allerede er reddet og at du ikke vet det. Fordi Vedanta lover ingenting, kan den ikke bli utfordret eller avvist. Noe kan bli avvist bare hvis den gjør seg selv tilgjengelig, som et valg for deg. For eksempel, hvis det er to produkter, kan du avvise den ene og velge den andre.

Hvis Vedanta lovet deg noe, som en helbredelse ville også noe annet presentere seg selv som en helbredelse. Slik at du kunne velge mellom de to, avhenger av dine preferanser. Den ene er kanskje billigere eller pakket inn mer attraktivt. Eller du velger den dyreste av dem og du tror den er mer effektiv. Hvis Vedanta hadde en lovnad om et eller annet, ville valgmulighetene være der.

Men Vedanta har ingen lovnader og gir deg ingen valg. Den sier at du er fri. Hvilket valg er der her? Du er fri! Du er det hele! Hvem eller hva er bedre enn dette? Enhver tradisjon som sier at du er det hele er også Vedanta, uansett hva de kaller seg for. Vedanta trenger ikke å være i sanskrit. Det kan være i latinsk, gresk, engelsk, fransk eller tysk. Den kan være i en urgammel bok eller i en ny bok. Den trenger ikke å bli undervist av en inder heller. Den eneste forskjellen for å utfolde budskapet, som er kjent som Vedanta, en spesifikk undervisningsmetode som har utviklet seg.

For å utfolde faktumet at Du er det hele må læreren ha en metodikk. Undervisningen avslører, Du er det hele, og det er en spesifikk metodikk, som utfolder denne åpenbaringen for din gjenkjenning, som andre kanskje ikke har. Dette faktum avslører Vedanta. Det å se på Vedanta som noe indisk, skaper problemer; mens derimot hvis du ser på det som mengde kunnskap, som er bevart i India er det ikke noe problem.

Faktumet er at slik som pyramidene, er også Vedanta altfor urgammel og tidløs til å bli plassert i noe geografiske begrensninger. Hvis den egyptiske regjeringen bestemte å fjerne en av pyramidene og bygge stort boligkompleks, og bruke alle dens steiner, ville helle menneskeheten reagere. De ville ikke la slike ting skje. Pyramidene tilhører ikke Egypt, de skjedde bare i Egypt. Det egyptiske folket er bare deres forvaltere. De kan ikke hevde eierskap, fordi pyramidene er altfor urgamle til å tilhøre noen land eller menneskegrupper.

På et visst tidspunkt har pyramidene i Egypt, Redwood-trærne i California og Vedanta av India blitt menneskehetens eiendel. Bestemte gamle bygninger blir monumenter på samme måte. Samfunnet vil ikke la disse bli revet ned for å bli erstattet av noe annet uansett hva omstendighetene er. Hvorfor? Fordi de er antikke. En bygning kan være noen hundre år, men for noen mennesker er det antikk, den tilhører ingen eier; Ingen kan si noe imot det. Selv om de tilhører staten kan ikke staten gjøre noe med det heller.

Vedanta er den mest kunnskapsbaserte som eksisterer i dag til menneskeheten. Det er en levende tradisjon, som har strømmet nedover fra generasjon til generasjon. Vedaene ligger i India, mens dens kunnskap tilhører ikke bare en gruppe mennesker. Selv om det indiske folket ville fornekte Vedaene ville de ikke bli borte. Den Vediske opprøpsingen ville bli borte, men visdommen som er Vedanta vil overleve.

Denne visdommen vil alltid være med menneskeheten, fordi den har allerede blitt en del av menneskehetens kunnskapslager. Den har trent menneskesinnene på så mange forskjellige måter, for eksempel gjennom litteraturen og kan aldri bli ødelagt.